

Přátelé,

velice se omlouvám, je mne z toho smutno, ale marodím. Ve středu jsem začal mít problémy - snažil jsem se to zvládnout - dnes konstatuji, že je to mnohem horší. Moc jsem se těšil na setkání. Nechť je mi omluvou můj věk, nemoc i nynější zdravotní krize.

Plnili jsme úkoly ve válce v Zálivu. Byla to největší válka od 2. svět. války co do počtu

nasazených vojsk (Irák-přes 900 tisíc vojáků. Spojenci - více než 600 tisíc vojáků) a nutno zdůraznit, že čs. jednotka plnila úkoly v těžkých pouštních podmínkách a v sestavách prvosledových jednotek - skončila v prostoru hořících naftových polí. Očekávaly se velké ztráty. Vzdejme poctu ppor. Šimonkovi.

Úspěšná činnost jednotky byla v daném období klíčová. Svědčí o tom i řada zahraničních postojů (např. dopis velvyslanectví USA ... "před zraky světa jste vrátili armádě ČSFR její dobré jméno..." a dalších), ale také odezva našich občanů ve vztahu k armádě a rovněž postoj prezidenta V. Havla (např. jeho pozdrav jednotce dne 15/1/1991 ... "navazujete na tradice dobrovolníků československých legií...." i jeho pozdější vyjádření ... "úspěšná činnost jednotky pomohla i našemu vstupu do NATO..."). Škoda že se na to zapomnělo při oslavách 25. výročí.

Chci rovněž připomenout málo známou skutečnost, že každý příslušník jednotky obdržel 4 zahraniční válečná vyznamenání (Královská medaile - za činnost celé jednotky, medaile Za osvobození Kuvajtu, Bojový řád KSA a Bitevní řád Kuvajtu). Snažil jsem se hledat a nenašel nikoho takového v naší armádě (zdůrazňuji - zahraniční válečná)

Je mne líto, že nemohu být na tomto významném setkání.

Vysoce si cením, že jsem měl možnost, společně s Vámi, plnit úkoly v operacích Pouštní štít a Pouštní bouře.

Závěrem se omlouvám za relativně zmatenou omluvu- mám teplotu a je mi blbě.

Srdečně zdravím. Valo